

måste därför framstå såsom överraskande. Även uppdelningen eller handläggningen av dessa frågor så, att desamma icke skola lösas i ett sammanhang, finna vi för vår del föga rimlig.

Visserligen dela vi departementschefens uppfattning, att behovet av en uppbördsreform är trängande. Vi hålla dock före, att ett uppskjutande av reformens genomförande under ett år eller till den 1 januari 1948 icke skulle vara ägnat att väcka starkare betänkligheter. Om reformens genomförande uppskjutes till angivna tidpunkt, möter intet hinder för ett ställningstagande till samtliga spörsmål i ett sammanhang vid nästkommande års riksdag. I varje fall måste ett sådant uppskov framstå såsom nödvändigt, för den händelse departementschefen verkligen avser att i anslutning till det föreliggande förslaget till uppbördsreform jämväl underställa riksdagen förslag rörande inskränkning i bolagens dispositionsrätt till skattereserverna. Vi utgå sålunda ifrån, att den föreslagna uppbördsreformen icke kommer att av riksdagen antagas under annan förutsättning än att näringsföretagen bibehållas i sin rätt att såsom för närvarande fritt disponera över sina skattereserver och att denna förutsättning också måtte komma till uttryck i riksdagens blivande beslut.

Med anledning av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen vid behandling av proposition nr 370 måtte såsom sin mening uttala, att ifrågasatt inskränkning i aktiebolagens dispositionsrätt till hos dem bokförda s. k. skattefonder icke bör vidtagas.

Stockholm den 12 november 1945.

J. B. Johansson.

Carl Eric Ericsson.

Nr 441.

Av herrar **Andersson, Gunnar**, och **Carlström**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition med förslag till uppbördsförordning, m. m.*

(Lika lydande med motion Andra kammaren nr 677.)

Stockholm den 13 november 1945.

Gunnar A. Andersson.

C. Fr. Carlström.
